

**POVJERENSTVO ZA ODLUČIVANJE
O SUKOBU INTERESA**

2 UsI-565/2020

PROJ: 7M-U-1669-P-302-17/21-20-3

PRIMLJENO: NEPOSREDNO - PREDANO POŠTI

..... dana 05-05-2021 20.....

u privitku. Primjeraka 1. Priloga -

UPRAVNI SUD U RIJECI

PRIMLJENO

dne 23-04-2021

Poslovni broj: UsZ-3219/20-2

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga Suda Sanje Štefan, predsjednice vijeća, dr. sc. Sanje Otočan i Ante Galića, članova vijeća te višeg sudskog savjetnika Tomislava Jukića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Dalibora Pausa, iz [REDACTED] protiv tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, Zagreb, Ulica kneza Mutimira 5, radi sukoba interesa, odlučujući o žalbi tuženika protiv presude Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj: 2 UsI-565/2020-9 od 1. srpnja 2020., na sjednici vijeća održanoj 18. ožujka 2021.

presudio je

Odbija se žalba tuženika i potvrđuje presuda Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj: 2 UsI-565/2020-9 od 1. srpnja 2020.

Obrazloženje

Pobijanom presudom poništena je odluka tuženika broj: 711-I-574-P-302-17/20-11-17 od 5. travnja 2019. te je obustavljen postupak pokrenut odlukom tuženika broj: 711-I-99-P-302-17/18-06-17 od 12. listopada 2018. Točkom III. izreke pobijane presude odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora te je odlučeno da svaka stranka podmiruje svoje troškove spora.

Točkom I. izreke odluke tuženika od 5. travnja 2019. utvrđeno je da je tužitelj, kao dužnosnik – općinski načelnik Općine Barban, izdavanjem suglasnosti od 9. kolovoza 2017. udruzi Društvo Trka na prstenac (čiji je predsjednik) da za potrebe odvijanja 42. Trke na prstenac koristi javnu površinu na području Općine Barban u razdoblju od 18. do 20. kolovoza 2017. bez naknade i uz mogućnost ustupanja površine trećim osobama, narušio vlastitu vjerodostojnost i nepristranost, iz čega proizlazi povreda načela djelovanja propisanih člankom 5. stavkom 1. Zakona o sprječavanju sukoba interesa („Narodne novine“, broj 26/11, 12/12, 126/12, 48/13 i 57/15, dalje: ZSSI). U točki II. izreke navedeno je da u kontekstu povrede odredbi ZSSI-a nisu utvrđivane odluke o dodjeli financijskih sredstava udrugama iz proračuna Općine Barban u 2018., niti potpisivanje ugovora o dodjeli sredstava od 5. travnja 2018. navedenoj udruzi, jer su bile obuhvaćene zahtjevom za mišljenje dužnosnika od 23. kolovoza 2017., povodom kojeg je tuženik, bez odgovornosti tužitelja, propustio dati mišljenje.

Tuženik je ovom Sudu podnio žalbu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, odnosno razloga propisanih člankom 66. stavkom 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., - dalje: ZUS). U žalbi ističe da je prvostupanjski sud pravilno utvrdio da je tuženik ovlašten utvrđivati povredu iz članka 5. ZSSI-a kao samostalnu povredu

za koju se može izreći sankcija, ali da sud pogrešno smatra da je pobijana odluka protivna smislu članka 1. stavka 2. i članka 5. ZSSI-a. Ističe da tuženik nije utvrdio da je tužitelj bio u sukobu interesa, već je utvrđeno da je tužitelj povrijedio isključivo odredbu članka 5. stavka 1. ZSSI-a jer je u trenutku izdavanja suglasnosti Općine Barban za korištenje javne površine uz mogućnost ustupanja površine trećim osobama istovremeno obnašao funkciju načelnika općine i obavljao funkciju predsjednika udruge Društvo trka na prstenac kome je suglasnost dana. Ističe da je nastala situacija dvojbena pa da ju je tužitelj, kao takvu, trebao prepoznati, kao što je prepoznao sličnu situaciju u kojoj je zatražio mišljenje tuženika te da se u konkretnoj situaciji trebao izuzeti od postupanja na način da ovlasti na postupanje svog zamjenika i o svemu izvijesti javnost. Smatra da je u svojoj odluci zakonito utvrdio i valjano obrazložio zašto smatra da je došlo do povrede članka 5. ZSSI-a te da se na navedenu odluku ne može primijeniti pravno shvaćanje iz odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-III-5989/2013 od 9. veljače 2016. Predlaže da ovaj Sud uvaži žalbu, poništi prvostupanjsku presudu i odbije tužbeni zahtjev tužitelja.

U odgovoru na žalbu tužitelj ističe da je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio da postoji nadležnost tuženika za utvrđivanje povrede načela ZSSI-a. Međutim, smatra da je prvostupanjski sud pravilno utvrdio da ne postoji privatni interes tužitelja koji bi bio u suprotnosti s javnim interesom, niti povezanost između članstva tužitelja u udruzi Društvo trka na prstenac i donošenja odluka koje su istovjetne odlukama donošenim prije stupanja tužitelja na dužnost općinskog načelnika i koje odluke javnost očekuje, a nisu u suprotnosti s javnim interesom. Ističe da su tuženikovi navodi izrečeni tijekom postupka o tužiteljevoj pristranosti kontradiktorni te da zbog pogrešnog pravnog pristupa koji predstavlja pretjerani formalizam tuženik nije utvrdio sve činjenice bitne za ocjenu tužiteljeve pristranosti. Predlaže da ovaj Sud odbije žalbu i potvrdi prvostupanjsku presudu.

Žalba nije osnovana.

Ispitivanjem pobijane prvostupanjske presude sukladno odredbi članka 73. stavka 1. ZUS-a ovaj Sud je utvrdio da nisu osnovani žalbeni razlozi zbog kojih se presuda pobija.

Prvenstveno valja primijetiti kako je i u žalbenom stadiju postupka među strankama sporna ovlast tuženika da u postupku odlučivanja o sukobu interesa utvrđuje povredu člankom 5. ZSSI-a propisanih načela djelovanja dužnosnika.

Člankom 5. stavkom 1. ZSSI-a propisano je da dužnosnici u obnašanju javnih dužnosti moraju postupati časno, pošteno, savjesno, odgovorno i nepristrano, čuvajući vlastitu vjerodostojnost i dostojanstvo povjerene im dužnosti te povjerenje građana. Navedena zakonska odredba sadrži načela djelovanja dužnosnika te kao takva na općenit način regulira (ne)prihvatljivo ponašanje dužnosnika u obnašanju javnih dužnosti. Tuženikovo pravno shvaćanje prema kojem članak 5. ZSSI-a može biti osnova za donošenje odluke kojom se deklaratorno utvrđuje povreda tog članka nema podloge ni u toj ni u drugim odredbama ZSSI-a.

Člankom 30. stavkom 1. podstavkom 1. ZSSI-a propisano je da je u nadležnosti tuženika pokretanje postupaka sukoba interesa i donošenje odluka o tome predstavlja li povredu odredbi toga Zakona određeno djelovanje ili propust dužnosnika.

Povrede odredaba ZSSI-a uređene su Glavom V. toga Zakona, pod nazivom „Kršenje odredaba ovog Zakona“ (članak 42.), kojom su propisane sankcije za povrede taksativno navedenih zakonskih odredaba, a među kojima nije i članak 5. ZSSI-a.

Slijedom navedenog, tuženik nije imao ovlast utvrđivati da je dužnosnik počinio povredu zakonske odredbe koja nije navedena u odredbi članka 42. ZSSI-a.

Na takav zaključak dodatno upućuje i odredba članka 48. stavka 1. ZSSI-a, prema kojoj je dopušteno pokrenuti upravni spor samo protiv odluka tuženika iz članka 42. do 45.

ZSSI-a, dakle protiv odluka kojima su utvrđene povrede taksativno navedenih odredaba ZSSI-a i za iste izrečene sankcije.

S tim u vezi Sud nalazi potrebnim dodatno uputiti na odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske, broj: U-III-673/2018 od 2. srpnja 2019. s (podupirućim) izdvojenima mišljenjima, donesenu u predmetu slične pravne i činjenične osnove, u kojoj su razmatrana pravna pitanja granica ovlasti tuženika, između ostalog, pravne osnove za donošenje odluka kojima se utvrđuju povrede načela djelovanja iz članka 5. ZSSI-a. Polazeći od obvezatnosti odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, ovaj Sud je u ovoj upravnoj stvari imao na umu i stajališta izražena u navedenoj odluci.

S druge strane, valja reći da je prvostupanjski sud pravilno ocijenio osporavanu odluku tuženika pretjerano formalističkom jer činjenica da tužitelj obnaša dužnost općinskog načelnika i predsjednika udruge Društvo Trka na prstenac, a da je općina, radi održavanja najpoznatije lokalne manifestacije, na tri dana udruzi dala na korištenje javnu površinu, ne predstavlja uvijek i bezuvjetno povredu načela djelovanja dužnosnika propisanih člankom 5. ZSSI-a niti se tužiteljeva radnja u konkretnom slučaju može automatizmom smatrati nečasnom, nepoštenom, nesavjesnom, pristranom, nevjerodostojnom niti nedostojanstvenom (članak 5. stavak 1. ZSSI-a). Pritom valja imati na umu činjenicu da u postupku nije dokazan privatni interes tužitelja koji bi bio u suprotnosti s javnim interesom (štoviše, iz navoda tuženika proizlazi da takav interes ne postoji), kao i činjenicu da su identične odluke redovito donošene i prije tužiteljeva stupanja na dužnost općinskog načelnika te da je javnost očekivala donošenje takve odluke, presudne za održavanje najpoznatije manifestacije u Općini.

Slijedom navedenog, ovaj Sud smatra da je sporna odluka tuženika trebala biti poništena, ali iz razloga navedenih u obrazloženju ove presude.

Budući da razlozi zbog kojih tuženik pobija prvostupanjsku presudu ne utječu na donošenje drukčije odluke, a ne postoje ni razlozi na koje Sud pazi po službenoj dužnosti na temelju članka 73. stavka 1. ZUS-a, to je na temelju članka 74. stavka 1. ZUS-a žalba odbijena kao neosnovana i potvrđena prvostupanjska presuda.

U Zagrebu 18. ožujka 2021.

Predsjednica vijeća
Sanja Štefan, v.r.

Za točnost otpavka - ovlaštenu službenik

